

- Інститут економічних досліджень та політичних консультацій (ІЕД) – «Квартальне опитування підприємств»;
- Міжнародний центр перспективних досліджень – «Споживчі настрої»;
- Інформаційні агентства – опитування експертів та прогнозистів.

Однією з унікальних особливостей характеру очікувань в Україні в порівнянні зі світовою практикою є наявність регіональних відмінностей. Наприклад, Захід України, як правило, схильний до очікувань нижчої інфляції та ревальвації гривні, в той час як Схід, схильний очікувати постійне зростання цін та послаблення національної валюти. [1] На формування таких настроїв ймовірно впливає політична та соціальна ситуація в регіонах і з її врівноваженням, характер очікувань також може збалансуватись. Проте, не можна виключати, що однакові новини про економічний та політичний розвиток подій в Україні в цих регіонах інтерпретується населенням по-різному, а, отже, і формує відмінні очікування. Географічне положення, що історично сформувало різні вектори орієнтирів для ведення економічної діяльності в даних регіонах, відображає настрої населення щодо подальшого економічного розвитку у відповідності до характеру трендів економічного розвитку в Євросоюзі та Росії, оскільки вони є головними представниками таких орієнтирів для населення України. Характер очікувань також значною мірою залежить від політичної ситуації в Україні в контексті співробітництва з даними країнами, а також іншими міжнародними організаціями та країнами світу.

Список використаних джерел:

1. Методика розрахунку індикаторів ділових очікувань згідно з вимогами розширеного спеціального стандарту поширення даних міжнародного валютного фонду.// Державна служба статистики України. - Наказ Державної служби статистики України 30.12.2014 № 41. – Київ – 2014. С. – 8-9.

2. Куабіон О., Городніченко Ю.. Інфляційні очікування в Україні: довгий шлях до закріплення. //Вісник Національного банку України. – Київ. – 2015. – № 233. – С. – 6 – 25.

Тези підготовлено в рамках фундаментального проекту кафедри фінансів Національного університету «Києво-Могилянська академія» на тему «Методологія та економіко-математичний інструментарій оцінки впливу тіньової економіки та дисбалансів на ринку праці на фінансову стабільність та економічне зростання в Україні».

Мар'янович М.Е.

Аспірантка кафедри фінансів, НаУКМА

МІЖНАРОДНА ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА ТА ЇЇ РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Відповідно до визначення Організації Економічного Співробітництва та Розвитку (далі - ОЕСР), офіційна допомога розвитку (далі - ОДР) є офіційним фінансуванням, головною метою якого є сприяння економічному розвитку та добробуту країн, що розвиваються, й яке носить пільговий характер з елементом гранту не менше 25 відсотків (використовуючи фіксовану 10 відсоткову ставку дисконтування). Кошти ОДР складаються з внесків донорських урядових агенцій («двостороння ОДР») та багатосторонніх інституцій й спрямовуються для реалізації проектів, спрямованих на розвиток країн, що розвиваються [4].

Принципи надання та управління офіційною допомогою розвитку визначаються,

зокрема, такими міжнародними документами, як:

- «Паризька декларація щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги», затверджена у 2005 році. У цьому документі було сформовано 12 показників оцінки прогресу та ефективності використання офіційної допомоги;
- «Декларація тисячоліття» Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН), схвалена на Саміті Тисячоліття у 2000 році. Зазначеним документом було затверджено Цілі Розвитку Тисячоліття (далі – ЦРТ) на період до 2015 року, якими визначено пріоритетні напрями для надання офіційної допомоги;
- «Порядок денний в галузі сталого розвитку до 2030 року», прийнятий 25 вересня 2015 року Генеральною Асамблеєю ООН, що значно розширив напрями надання міжнародної допомоги та конкретизував їх у Цілях Сталого Розвитку (далі – ЦСР).

Останні два документи визначають особливості надання підтримки для досягнення країнами світу, відповідно, ЦРТ та ЦСР. На сучасному етапі розвитку вони є важливими для планування ОДР в Україні як її донорами, так і органами публічної влади, що беруть активну участь у процесі її використання.

Складовою ОДР є міжнародна технічна допомога (далі – МТД) – безоплатна допомога у вигляді передачі знань, досвіду, ноу-хау та технологій для стимулювання економічного розвитку країн, що розвиваються.

МТД може надаватися у різних формах, зокрема, шляхом передачі:

- будь-якого майна, необхідного для реалізації проектів відповідного цільового спрямування;
- робіт і послуг спеціалістів з технічної підтримки таких проектів;
- прав інтелектуальної власності, які сприятимуть реалізації цих проектів;
- фінансових ресурсів для виконання відповідних проектів.

Найбільш важливою та впливовою на досягнення завдань щодо досягнення ЦСР є МТД у формі фінансування проектів, спрямованих на розвиток. Значну частину таких проектів складають такі, метою яких є удосконалення інституційного та правового середовища в країнах, що розвиваються; підвищення інституційної спроможності органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства; просування та розповсюдження кращих світових практик.

Донорами МТД можуть бути як міжнародні організації (ОЕСР, Європейський банк реконструкції та розвитку, Світовий Банк, організації ООН тощо), так і окремі зарубіжні країни.

МТД відіграє важливу роль у досягненні сталого розвитку, у тому числі в Україні. За всі роки участі нашої країни у програмах технічної підтримки, донорами було виділено понад 9 мільярдів доларів США та здійснено державну реєстрацію 3414 проектів технічної допомоги [5]. Найбільш потужними донорами МТД в Україні є Європейський Союз, ПРООН, Сполучені Штати Америки через Агенцію США з міжнародного розвитку (USAID), Федеративна Республіка Німеччина через програму GIZ, Японія, Швейцарія, Великобританія, Швеція та інші.

У теперішній час актуальними завданнями стають адаптація МТД до Цілей Сталого Розвитку (зокрема, відповідно до завдань ЦСР 17); підвищення ефективності її впливу на досягнення індикаторів ЦСР; забезпечення прозорості надання та використання такої допомоги. Ці завдання є важливими як для донорів МТД, так і для нашої країни, яка має визначитися з пріоритетними напрямками для спрямування МТД

в контексті Цілей Сталого Розвитку, а також забезпечити її ефективне використання.

Список використаних джерел:

1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development: Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.un.org.

2. United Nations Millennium Declaration (2000) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.un.org

3. Паризька декларація щодо підвищення ефективності зовнішньої допомоги, підписана 2 березня 2005 року; Указ Президента про приєднання України № 325/2007 від 19.04.2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua

4. Інтернет сторінка ОЕСР; Glossary of statistical terms [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.stats.oecd.org

5. Інтернет сторінка Міністерства економічного розвитку і торгівлі України; Довідка про міжнародну технічну допомогу Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.me.gov.ua

Тези підготовлено в рамках фундаментального проекту кафедри фінансів Національного університету «Києво-Могилянська академія» на тему «Методологія та економіко-математичний інструментарій оцінки впливу тіньової економіки та дисбалансів на ринку праці на фінансову стабільність та економічне зростання в Україні».

Medvetskyi I. A.

Postgraduate of Finance Department,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

BUDGET PLANNING AS A TOOL OF SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE STATE

The development of the modern world is taking place in rather complex situation with a great number of global challenges. We think that, they are, in the first place, of economic, social, environmental and other characters and may have serious and profound consequences for the development of global and national economies today, and in the future, in the medium and long-term perspectives. It should also be noted, that, most challenges have not similar economic character and nature. Let us notice, that taking into consideration the above-mentioned complexity of these challenges, we think, they may create a number of obstacles which are very difficult to overcome.

The General Assembly of the United Nations (UNGA) adopted the Resolution № A/RES/70/1 «Transforming our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development» on 25 September 2015 [1]. According to the above-mentioned Resolution of the UNGA [1] — the concept of the sustainable development and adopted in accordance to it the 17 Millennium Development Goals are recommended for the global implementation for the period to 2030 [1]. It should be noted, that the concept of the sustainable development has three fundamental dimensions: economic, social and environmental [5, P. 159–167]. The adopted Resolution of the UNGA [1] on the 17 Millennium Development Goals corresponds to economic, social and environmental dimensions of the sustainable development [1]. Each of the Millennium Development Goals may correspond to one, or two, or all three dimensions (economic / social / environmental) of the concept of sustainable development [1; 5, P. 159–167]. But, for the real implementation of this Resolution of the UNGA [1], we consider, that the concept of the sustainable development should be implemented on the national and local levels by means of a number of effective tools, one of